

การสังเคราะห์อนุพันธ์เพนตะเฮลิซินเพื่อใช้ในการตรวจวัดไอออนปรอทผ่านกระบวนการถ่ายเท พลังงานการวาวแสงแบบความยาวคลื่นคงที่



วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเคมีอินทรีย์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคมี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2561 ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร การสังเคราะห์อนุพันธ์เพนตะเฮลิซินเพื่อใช้ในการตรวจวัดไอออนปรอทผ่านกระบวนการ ถ่ายเทพลังงานการวาวแสงแบบความยาวคลื่นคงที่



วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเคมีอินทรีย์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคมี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2561 ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

SYNTHESES OF PENTAHELICENE DERIVATIVES FOR DETECTION OF MERCURY ION VIA FLUORESCENCE RESONANCE ENERGY TRANSFER



A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for Master of Science (ORGANIC CHEMISTRY) Department of CHEMISTRY Graduate School, Silpakorn University Academic Year 2018 Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	การสังเคราะห์อนุพันธ์เพนตะเฮลิซินเพื่อใช้ในการตรวจวัดไอออน		
	ปรอทผ่านกระบวนการถ่ายเทพลังงานการวาวแสงแบบความยาว		
	คลื่นคงที่		
โดย	วรพจน์ กลิ่นเพ็ชร		
สาขาวิชา	เคมีอินทรีย์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต		
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ ดร. นั้นทนิตย์ วานิชาชีวะ		

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

A Coo	คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)	
พิจารณาเห็นซอบโดย	
a second	ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วยา พุทธวงศ์)	
	อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร. นันทนิตย์ วานิชาชีวะ)	5/5)
92	. อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ดร. ธนศาสตร์ สุขศรีเมือง) 29739	สสบ
	ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ดร. เกษศิรินทร์ เอกสินิทธ์กุล)	

58302203 : เคมีอินทรีย์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต คำสำคัญ : เซ็นเซอร์ปรอท, ฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์, เพนตะเฮลิซีน

นาย วรพจน์ กลิ่นเพ็ชร: การสังเคราะห์อนุพันธ์เพนตะเฮลิซินเพื่อใช้ในการตรวจวัดไอออน ปรอทผ่านกระบวนการถ่ายเทพลังงานการวาวแสงแบบความยาวคลื่นคงที่ อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ ดร. นันทนิตย์ วานิชาชีวะ

การสังเคราะห์เซ็นเซอร์ชนิดใหม่ (1) ซึ่งประกอบไปด้วยเพนตะเฮลิซีนและโรดามีนบี สองหน่วย โดยเซ็นเซอร์ 1 ใช้กระบวนการ FRET จากตัวให้พลังงานชนิดเพนตะเฮลิซีนไปสู่ตัวรับ พลังงานชนิดโรดามีนบี เซ็นเซอร์นี้สามารถตรวจจับไอออนปรอทและให้สัญญาณฟลูออเรสเซนต์ เพิ่มขึ้นในลักษณะ Turn-ON ผ่านกระบวนการ FRET และสามารถสังเกตสีจากสีเหลืองไปเป็นสีชมพู ได้ด้วยตาเปล่า เซ็นเซอร์นี้มีความจำเพาะเจาะจงสูงต่อไอออนปรอท โดยปราศจากการรบกวนจาก ไอออนอื่น ๆ เช่น Cu²⁺, Ag⁺, Pb²⁺, Co²⁺, Cd²⁺, Ni²⁺, Zn²⁺, Mg²⁺, Ca²⁺, Mn²⁺, Fe²⁺, Ba²⁺, Na⁺, K⁺ และ Li⁺ ในสารละลายผสมระหว่างเมทานอลและน้ำ ซึ่งลักษณะสีที่เปลี่ยนไปเมื่อจับกับไอออน ปรอท สามารถพัฒนาไปเป็นอุปกรณ์ตรวจวัดพกพาที่สังเกตได้ด้วย"ตาเปล่า"



58302203 : Major (ORGANIC CHEMISTRY)

Keyword : MERCURY SENSOR, FLUORESCENCE SENSOR, PENTAHELICENE

MR. WORRAPOJ KLINPETCH : SYNTHESES OF PENTAHELICENE DERIVATIVES FOR DETECTION OF MERCURY ION VIA FLUORESCENCE RESONANCE ENERGY TRANSFER THESIS ADVISOR : ASSOCIATE PROFESSOR NANTANIT WANICHACHEVA, Ph.D.

A new fluorometric and colorimetric sensor (1), consisted of pentahelicene and two units of rhodamine B, was successfully synthesized. Sensor 1 operated through FRET process from the pentahelicene energy donor to the ring-opened rhodamine B-Hg²⁺ complex acceptor. The sensor was found to exhibit Hg²⁺-sensitive "Turn-ON" fluorescence enhancement signaling through the FRET process and a concurrent visual color change from yellow to pink, which was easily detected by the visual eye. The sensor showed high selectivity for Hg²⁺ detection and discriminated various foreign ions, particularly Cu²⁺, Ag⁺, Pb²⁺, Co²⁺, Cd²⁺, Ni²⁺, Zn²⁺, Mg²⁺, Ca²⁺, Mn²⁺, Fe²⁺, Ba²⁺, Na⁺, K⁺ and Li⁺ in aqueous methanol. The colorimetric change and "Turn-ON" fluorometric behavior upon Hg²⁺ binding of the sensor presented here could be used for further development of test strips for "naked-eye" detections.



กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. นันทนิตย์ วานิชาชีวะ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เป็นอย่างสูง สำหรับความกรุณาที่มีให้แก่กระผม ทั้งการให้คำปรึกษา คำแนะนำ ความรู้ รวมไปถึงการ ช่วยเหลืออันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งทำให้งานนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ตลอดจนกำลังใจ โอกาสและประสบการณ์ที่ดี ที่มอบให้กระผมตลอดมา

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ วยา พุทธวงศ์ ประธานกรรมการในการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำปรึกษาตลอดจนคำแนะนำต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อวิทยานิพนธ์นี้

ขอขอบพระคุณ ดร.ธนศาสตร์ สุขศรีเมือง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่ให้คำแนะนำใน การวิจัย อันเป็นประโยชน์ต่อวิทยานิพนธ์นี้

ขอขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ น้องสาว น้องชาย ที่เป็นกำลังใจ ให้ความรักความอบอุ่นและ ให้การสนับสนุนในทุก ๆ เรื่อง ตลอดจนคำปรึกษาที่ดี ในด้านต่าง ๆ มาตลอด

ขอขอบพระคุณภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร สำหรับความรู้และ ประสบการณ์ที่ดีที่มอบให้ ในช่วงเวลาที่ได้ศึกษาอยู่ ณ สถาบันศึกษาแห่งนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ภาควิชาเคมีทุกท่าน ที่กรุณาประสิทธิ์ประสาทความรู้ ทั้งทางด้าน วิชาการและด้านการดำเนินชีวิต

ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ภาควิชาเคมีทุกท่าน ที่ช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการ ดำเนินงานเอกสาร อีกทั้งขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการเคมีทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือด้าน อุปกรณ์และสารเคมีที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ด้วยความเอื้อเฟื้อตลอดมา

ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการฟิสิกส์โพลิเมอร์ ศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุ แห่งชาติ สำหรับการสนับสนุนสารเคมี และคำแนะนำในการปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์ นี้ ด้วยความเอื้อเฟื้อตลอดมา

สุดท้ายขอขอบคุณพี่ น้อง และเพื่อนในกลุ่มทำงานทุกคน สำหรับคำปรึกษาในการแก้ปัญหา ทางด้านต่าง ๆ และไมตรีจิตอันดีที่มอบให้แก่กันมาโดยตลอด

ประโยชน์อันใดที่เกิดจากการทำวิทยานิพนธ์ เป็นผลมาจากความกรุณาของทุกท่านดังกล่าว กระผมรู้สึกซาบซึ้งและระลึกถึงความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

วรพจน์ กลิ่นเพ็ชร

สารบัญ

ν	่งน้ำ
บทคัดย่อภาษาไทย	१
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ซ
สารบัญภาพ	ฌ
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม	6
บทที่ 3 อุปกรณ์และสารเคมี	. 11
บทที่ 4 วิธีการทดลอง	. 13
บทที่ 5 ผลการดำเนินงานวิจัย	. 18
บทที่ 6 สรุปผลการทดลอง	. 32
รายชื่ออักษรย่อ	. 33
รายการอ้างอิง	. 37
ประวัติผู้เขียน	.41

สารบัญตาราง

หน่	้ำ
ตารางที่ 1 สมบัติทางแสงเบื้องต้นของสารตั้งต้นทั้งสองชนิด	4
ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบสมบัติทางแสงของการสังเคราะห์เซ็นเซอร์ปรอท FRET แบบต่าง •	J
	0
ตารางที่ 3 พารามิเตอร์ต่าง ๆ สำหรับการทดสอบความสามารถของเซ็นเซอร์ 1	16
ตารางที่ 4 ข้อมูลค่าสัดส่วนความเข้มข้นของไอออนปรอทที่เติมเข้าไป ([Hg ²⁺]/[sensor 1]) และ	
สัดส่วนความเข้มของสัญญาณฟลูออเรสเซ็นต์ที่เปลี่ยนแปลง (F580/F526)	28
ตารางที่ 5 สรุปผลการทดลองของเซ็นเซอร์ 1	32
ราวิทยาลัยศิลปาเ	

สารบัญภาพ

หน้า
ภาพที่ 1 โครงสร้างของสารประกอบเพนตะเฮลิซีน (pentahelicene, M201) ที่ใช้ในงานวิจัยนี้ 3
ภาพที่ 2 โครงสร้างของสารประกอบโรดามีนบี (rhodamine B)
ภาพที่ 3 กระบวนการเกิดของ FRET และปัจจัยในการเกิด a.) ต้องมีการซ้อนทับกันของสเปกตรัม b.)
ระยะห่างระหว่าง donor กับ acceptorไม่ควรเกิน 10 nm และ c.) ทิศทางที่เหมาะสม
ภาพที่ 4 โครงสร้างทางเคมีของฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์ชนิด FRET ที่ออกแบบ
ภาพที่ 5 แสดงโครงสร้าง Fe ₃ O ₄ -immobilized rhodamine (Fe ₃ O ₄ -R6G)6
ภาพที่ 6 แสดงโครงสร้าง calix[4]arene functionalized gold nanoparticle7
ภาพที่ 7 แสดงโครงสร้าง perylene-bisimide7
ภาพที่ 8 แสดงโครงสร้างเซ็นเซอร์เงินและอนุภาคเงินนาโนที่ใช้ลิแกนด์ C4
ภาพที่ 9 แสดงโครงสร้างเซ็นเซอร์ทองแดงที่ใช้ Hydrazine
ภาพที่ 10 แสดงโครงสร้างเซ็นเซอร์ทองแดง M201-DPA
ภาพที่ 11 แสดงโครงสร้างเซ็นเซอร์ปรอทที่ใช้ฟลูออโรฟอร์ coumarine และ rhodamine B9
ภาพที่ 12 แสดงโครงสร้างเซ็นเซอร์ปรอทที่ใช้ฟลูออโรฟอร์เป็น BODIPY และ rhodamine B9
ภาพที่ 13 แสดงโครงสร้างเซ็นเซอร์ปรอทที่ใช้ฟลูออโรฟอร์เป็น pentahelicene และ rhodamine
6G
ภาพที่ 14 ภาพรวมของเส้นทางการสังเคราะห์เซ็นเซอร์ 113
ภาพที่ 15 สมการปฏิกิริยาการสังเคราะห์ Dirhodamine B Tris13
ภาพที่ 16 สมการปฏิกิริยาการสังเคราะห์เซ็นเซอร์ 114
ภาพที่ 17 โครงสร้างของสารประกอบ dirhodamine B tris
ภาพที่ 18 ¹ H NMR สเปกตรัมของสารประกอบ dirhodamine B tris
ภาพที่ 19 ¹³ C NMR และ ¹³ C DEPT 135 NMR สเปกตรัมของสารประกอบ dirhodamine B tris

ภาพที่ 20 กลไกการเกิดปฏิกิริยาของ dirhodamine B tris2	0
ภาพที่ 21 โครงสร้างของสารประกอบเซ็นเซอร์ 12	0
ภาพที่ 22 ¹ H NMR สเปกตรัมของเซ็นเซอร์ 12	1
ภาพที่ 23 ¹³ C NMR และ ¹³ C DEPT 135 NMR สเปกตรัมของเซ็นเซอร์ 12.	2
ภาพที่ 24 HRMS (ESI) สเปกตรัมของเซ็นเซอร์ 12	2
ภาพที่ 25 กลไกการเกิดปฏิกิริยาของเซ็นเซอร์ 12	3
ภาพที่ 26 การคายแสงฟลูออเรสเซนต์ (λ_{ex} 373 nm และ λ_{em} 580 nm) ของเซ็นเซอร์ 1 (2 µM) ในสารละลายผสม H ₂ O:MeOH (5:95 v/v) ในภาวะที่มีไอออนโลหะชนิดต่าง ๆ ในปริมาณที่ต่างกัน 2	5
ภาพที่ 27 การคายแสงฟลูออเรสเซนต์ (λ _{ex} 373 nm และ λ _{em} 580 nm) ของเซ็นเซอร์ 1 (2 μM) ในสารละลายผสม H ₂ O:MeOH (5:95 v/v) ในภาวะที่มีไอออนโลหะชนิดต่าง ๆ ที่ความเข้มข้น เดียวกัน2	5
ภาพที่ 28 การคายแสงฟลูออเรสเซนต์ (λ_{ex} 373 nm และ λ_{em} 580 nm) ของเซ็นเซอร์ 1 (2 µM) ในสารละลายผสม H ₂ O:MeOH (1:19 v/v) ก่อนและหลังเติมไอออนปรอทที่ความเข้มข้นต่าง ๆ a = 0, b = 9.71, c = 20.1, d = 29.7, e = 38.8, f = 45.4, g = 62.0, h = 71.1 และ i = 90.4 µM 2 ภาพที่ 29 แสดงกลไกการดดกลืบและควยแสงของเซ็นเซอร์ 1 ย่านกระบานการ fluorescence	6
resonance energy transfer (FRET)	7
ภาพที่ 30 แสดง calibration curve ของอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความเข้มข้นฟลูออเรสเซ็นต์ ที่ ความยาวคลื่น 580 และ 526 nm (F580/F526) เทียบกับอัตราส่วน ความเข้มข้นปรอทที่ใช้กับความ เข้มข้นเซ็นเซอร์ 1 ([Hg ²⁺]/[sensor 1])	и 8
ภาพที่ 31 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าความเข้มของสัญญาณฟลูออเรสเซ็นต์ของเซ็นเซอร์ 1 ที่ความยาวคลื่น 580 nm หลังเติมไอออนปรอทที่ความเข้มข้นต่าง ๆ	9
ภาพที่ 32 การคายแสงฟลูออเรสเซนต์ (λ _{ex} 373 nm และ λ _{em} 580 nm) ของเซ็นเซอร์ 1 (2 μM) ในสารละลายผสม H₂O:MeOH (1:19 v/v) ในภาวะที่มีความเข้มข้นของไอออนเป็นอัตราส่วนดังนี้	
$[Hg^{2+}]:[M^{n+}] = 1:10$	0

ภาพที่ 33 ภาพถ่ายของสารละลายเซ็นเซอร์ 1 (2 µM) ในภาวะที่ไม่มีไอออนและ Hg ²⁺ Fe ²⁺ Ba ²⁺	
Ca ²⁺ Cd ²⁺ Co ²⁺ Cu ²⁺ Ag ⁺ K ⁺ Li ⁺ Mg ²⁺ Mn ²⁺ Na ⁺ Ni ²⁺ Pb ²⁺ และ Zn ²⁺ (250 µM) ในสภาวะปก	ติ
	31



บทที่ 1 บทนำ

ปัจจุบันการพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมได้เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว มนุษย์ได้นำ ทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ในวงการอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมาก หนึ่งในนั้นคือโลหะชนิดต่าง ๆ การ พัฒนาทางด้านเทคโนโลยีที่รวดเร็วของมนุษย์ นำไปสู่ปัญหาของของเสียจากอุตสาหกรรมต่าง ๆ สารเคมีและไอออนของโลหะได้ถูกนำมาใช้และกลายเป็นของเสียที่ปนเปื้อนลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ กลายเป็นปัญหาที่สำคัญต่อมนุษยชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งไอออน โลหะหนักที่มีความเป็นพิษและอันตรายมากอย่างเช่นปรอท ซึ่งเป็นโลหะที่สามารถปนเปื้อนใน สิ่งแวดล้อมทาง ดิน น้ำ อากาศ หรือแม้กระทั่งแทรกตัวและสะสมอยู่ภายในเนื้อเยื่อของสัตว์น้ำชนิด ต่าง ๆ ในรูปของปรอทอนินทรีย์ที่อยู่ในธรรมชาติ ซึ่งสามารถเปลี่ยนรูปกลายไปเป็นปรอทอินทรีย์ใน รูปของเมทิลเมอคิวรี (methylmercury) โดยมีเชื้อจุลินทรีย์ในดินตะกอนเป็นตัวเร่งในการ เกิดปฏิกิริยา ทำให้ปรอทในรูปของเมทิลเมอคิวรี สามารถละสายน้ำได้ดีมากจึงมิโอกาสเข้าไปสะสมใน ร่างกายของสิ่งมีชีวิตได้เป็นอย่างดี หากร่างกายมนุษย์มีการสะสมปริมาณปรอท จะส่งผลโดยตรงต่อ การทำลายรหัสพันธุกรรม (DNA) สมองและระบบประสาท[1-4] และเป็นสาเหตุของโรค "มินามา ตะ" จะเห็นได้ว่าการปนเปื้อนของปรอทในแหล่งน้ำสามารถงาปัสู่ห่วงโช่อาหารของมนุษย์และสตว์ ต่าง ๆ ได้ง่ายที่สุด ดังนั้นวิทยานิพนธ์นี้จึงมุ่งเน้นการตรวจวัดไอออนโลหะหนักอย่างไอออนปรอทและ เน้นการตรวจจากแหล่งน้ำเป็นสำคัญ

โดยปกติไอออนปรอทสามารถนำมาวิเคราะห์ได้โดยใช้เทคนิคมาตรฐาน ยกตัวอย่างเช่น เทคนิค Flame Atomic Absorption Spectroscopy (Flame-AAS) และ Inductively Coupled Plasma Atomic Emission Spectrometry (ICP-AES) ซึ่งเป็นเทคนิคที่มีประสิทธิภาพและให้ความ น่าเชื่อถือในการวิเคราะห์ หากแต่การใช้งานนั้นอาจจะมีข้อจำกัดบางประการเช่น เครื่องมือและ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องมีราคาแพง ต้องทำการเตรียมตัวอย่างในปริมาณที่มากพอก่อนที่จะนำมาวิเคราะห์ ยังไม่รวมถึงการใช้งานภาคสนามในพื้นที่ห่างไกลความเจริญ นอกจากนี้การใช้เทคนิคดังกล่าว ผู้ วิเคราะห์จะต้องคำนึงถึงการกำจัดสารรบกวน ได้แก่ ในกรณีที่สารตัวอย่างเป็นน้ำกร่อยหรือน้ำทะเล อาจจะสิ่งมีชีวิตจากทะเลหรือดินตะกอน ซึ่งจะทำให้เกิดการปนเปื้อนของเกลืออยู่มาก และอาจทำให้ เกิดการอุดตันของเกลือขณะทำการวิเคราะห์ (salt-clogging) ได้

ดังนั้นวิทยานิพนธ์นี้จะเป็นการนำเสนอเทคนิคทางเลือกคือ เทคนิคทางฟลูออเรสเซนต์ สเปกโทรสโกปี ซึ่งพบว่าเทคนิคนี้มีข้อดีคือ ไม่ทำลายสารตัวอย่าง ใช้สารตัวอย่างในปริมาณที่น้อย และมีค่าใช้จ่ายไม่แพงต่อการวิเคราะห์ในแต่ละครั้ง รวมไปถึงสามารถตรวจวัดไอออนโลหะหนัก[5] ได้ ในระดับใกล้เคียงกับเทคนิคมาตรฐาน

การออกแบบโมเลกุลฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์ (fluorescence sensor) ที่สามารถตรวจวัด ไอออนโลหะที่ต้องการได้ โดยทั่วไปจะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ 1.) ฟลูออโรฟอร์ (fluorophore) เป็นส่วนที่มีความสามารถในการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ เมื่อมีการให้ความยาวคลื่นที่เหมาะสม โดย จะทำหน้าที่คล้ายตัวแปลงสัญญาณเมื่อมีการจับกับไอออน นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงสัญญาณทางแสง (optical signal) ดังนั้นการเลือกและพัฒนาโครงสร้างของฟลูออโรฟอร์จะช่วยทำให้สามารถสังเกต การเปลี่ยนแปลงได้ง่าย ซึ่งก็คือสภาฟไวของการวิเคราะห์ (sensitivity) และส่วนที่ 2.) ไอโอโนฟอร์ (ionophore) เป็นส่วนที่ดักจับกับไอออนต่าง ๆ ซึ่งวิทยานิพนธ์นี้ มุ่งเน้นไปที่ไอออนโลหะ โดยทั่วไป จะเป็นไอออนชนิดประจุบวก ส่วนนี้จะต้องออกแบบให้ไอโดโนฟอร์มีลักษณะที่จำเพาะเจาะจง (selectivity) ต่อไอออนบวก โดยสองส่วนนี้จะเชื่อมกันด้วยพันธะโควาเลนต์ ดังนั้นระบบฟลูออเรส เซนต์เซ็นเซอร์จึงถูกเรียกว่า "ฟลูออโรไอโอโนฟอร์ (fluoroionophore)"

วิทยานิพนธ์นี้ได้เสนอการสังเคราะห์ฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์ที่มีความไวสูง (high sensitivity) และมีความจำเพาะเจาะจงสูง (selectivity) ต่อไอออนปรอท (Hg²⁺) เนื่องจากดังที่กล่าวไว้ข้างต้น ไอออนปรอทสามารถปนเปื้อนได้ง่ายที่สุดคือทางน้ำ และเป็นอันตรายร้ายแรงต่อสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ และ รวมถึงมนุษย์ โดยหลักการในการสังเคราะห์ ดังนี้ ไอออนปรอทเป็นไอออนที่มีขนาดใหญ่และถูก โพลาไรซ์ได้ง่าย จึงจัดให้เป็น soft acid ตามหลักของ Pearson's principle หรือที่รู้จักกันในทฤษฎี Hard and Soft Acid Base ซึ่งชอบเกิดอันตรกิริยาและสร้างพันธะกับอะตอมหรือหมู่ฟังก์ชันที่มี ความเป็น soft base เช่น อะตอมไนโตรเจน และอะตอมซัลเฟอร์ เป็นต้น เนื่องจากมีขนาดใหญ่และ มีความหนาแน่นของอิเล็กตรอนสูง ดังนั้นวิทยานิพนธ์นี้จึงเลือกสังเคราะห์ส่วนไอโอโนฟอร์ที่มีอะตอม ในโตรเจน เป็นองค์ประกอบ ทำหน้าที่เป็น soft donor ligand เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจวัด และเพิ่มความจำเพาะเจาะจงต่อไอออนปรอท และสร้างโมเลกุลที่มีลักษณะสายโซ่ยาว เพื่อให้เกิด ้อันตรกิริยาและสามารถม้วนตัวล้อมรอบไอออนโลหะได้อย่างอิสระ (self-assembly) เพื่อขจัด ช่องว่างที่ไม่พึงประสงค์ ในส่วนของการออกแบบฟลูออโรฟอร์ เน้นไปที่การปรับปรุงความไวในการ ้ วิเคราะห์ (sensitivity) ของเซ็นเซอร์โดยการเพิ่มจำนวนฟลูออโรฟอร์เข้าไปในโครงสร้างให้มากกว่า หนึ่งชนิด เพื่อเพิ่มค่าสัมประสิทธิ์ของการดูดกลืนแสงและการคายแสงให้สูงขึ้น โดยใช้ฟลูออโรฟอร์ที่ เป็นอนุพันธ์ของเพนตะเฮลิซีน (pentahelicene M201 หรือ (7,12-dimethoxy-4,5,14,15tetrahydronaphtho [*20,10:3,4*] phenanthro[*1,2*-c]furan-*1,3*-dione (5H)), ภาพที่ 1) และ โร ดามีนบี (rhodamine B, ภาพที่ 2) สำหรับเซ็นเซอร์ปรอท ซึ่งฟลูออโรฟอร์ทั้งสองชนิดนี้เป็น สารประกอบอะโรมาติกที่มีค่าประสิทธิภาพเชิงควอนตัมทางฟลูออเรสเซนต์ (quantum yield) ที่สูง ้จึงมีความสามารถในการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ได้เป็นอย่างดี และสามารถคายแสงในช่วงความยาว คลื่นที่สายตามองเห็นได้ (visible region) ซึ่งสามารถพัฒนาเป็นเป็นอุปกรณ์ในภาคสนามต่อไป นอกจากนี้ยังเป็นฟลูออโรฟอร์ที่มีราคาไม่แพงจึงเหมาะแก่การนำมาพัฒนา ปรับปรุงและประหยัด ต้นทุนในการผลิตเซ็นเซอร์ไอออนปรอทได้



ภาพที่ 1 โครงสร้างของสารประกอบเพนตะเฮลิซีน (pentahelicene, M201) ที่ใช้ในงานวิจัยนี้



ภาพที่ 2 โครงสร้างของสารประกอบโรดามีนบี (rhodamine B)

หลายสิบปีที่ผ่านมามีนักวิจัยหลายกลุ่มได้ทำการสังเคราะห์ฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์ออกมา เป็นจำนวนมาก ซึ่งใช้สมบัติในการเปลี่ยนแปลงทางแสงไม่ว่าจะเป็นระบบ "turn-off" คือสัญญาณ ลดลงจากเดิม[6, 7] หรือระบบ "turn-on" คือสัญญาณเพิ่มขึ้นจากเดิม[8-15] ถึงแม้ว่าจะมีการ สังเคราะห์เซ็นเซอร์ออกมามากมายแต่เซ็นเซอร์หลายตัวยังมีข้อจำกัดบางอย่าง เช่น ขั้นตอนการ สังเคราะห์ซับซ้อน, มีค่า detection limit ที่สูง, ใช้สารตั้งต้นที่มีราคาแพง หรือแม้แต่ความจำเพาะ เจาะจงของไอออนปรอทที่โดนรบกวนโดยไอออนที่มีคุณสมบัติทางเคมีคล้าย ๆ กัน อย่างไอออน ทองแดง (Cu²⁺) และไอออนเงิน (Ag⁺) เป็นต้น[16-18]

การออกแบบโมเลกุลโดยใช้กระบวนการ fluorescence resonance energy transfer (FRET) จะต้องมีฟลูออโรฟอร์สองชนิดโดยมีหลักการดังนี้ ฟลูออโรฟอร์ชนิดแรกจะทำหน้าที่เป็นตัวให้ พลังงาน (donor) โดยเมื่อถูกกระตุ้นจากแสงที่ความยาวคลื่นหนึ่งจะถ่ายเทพลังงานไปสู่ฟลูออโรฟอร์ ชนิดที่สอง ทำหน้าที่เป็นตัวรับพลังงาน (acceptor) และทำให้เกิดการคายแสงของฟลูออเรสเซนต์ ชนิดที่สอง ในการออกแบบเซ็นเซอร์เพื่อให้เกิดกระบวนการ FRET ได้นั้นจะต้องพิจารณาความยาว คลื่นที่ donor คายพลังงานออกมาให้กับ acceptor โดยต้องให้เกิดการซ้อนทับ (overlap) กัน มากกว่า 30%, ระยะห่างระหว่าง donor กับ acceptor ไม่ควรเกิน 10 nm และต้องมีทิศทางที่ เหมาะสม (ภาพที่ 3)



ภาพที่ 3 กระบวนการเกิดของ FRET และปัจจัยในการเกิด a.) ต้องมีการซ้อนทับกันของสเปกตรัม b.) ระยะห่างระหว่าง donor กับ acceptorไม่ควรเกิน 10 nm และ c.) ทิศทางที่เหมาะสม

สำหรับวิทยานิพนธ์นี้ได้ทำการออกแบบโมเลกุลของเซ็นเซอร์ ที่มีกระบวนการเปลี่ยนแปลง ของสัญญาณฟลูออเรสเซนต์ผ่านกระบวนการ FRET โดยการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเกิดจากการ เปลี่ยนแปลงโครงสร้างของเซ็นเซอร์ภายหลังตรวจจับไอออนกล่าวคือ เมื่อไม่มีการจับกับไอออนที่ ต้องการ เซ็นเซอร์จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงการคายแสงไปสู่ acceptor ซึ่งข้อมูลสองฟลูออโรฟอร์ทั้ง สองชนิดจะปรากฏในตาราง 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 สมบัติทางแสงเบื้องต้นของสารตั้งต้นทั้งสองชนิด

ชนิดของฟลูออโรฟอร์	ช่วงการดูดกลืนแสง (nm)	ช่วงการคายแสง (nm)	
เพนตะเฮลิซีน	373	520	
โรดามีนบี	500	550	

จากข้อมูลในตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าช่วงการคายแสงของเพนตะเฮลิซีนที่ใช้มีการซ้อนทับกับ ช่วงการดูดกลืนแสงของโรดามีนบี ซึ่งเป็นฟลูออโรฟอร์ที่นิยมนำมาใช้ในการทำเซ็นเซอร์ปรอท เนื่องจากสามารถสังเกตสีที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างชัดเจนในช่วงความยาวคลื่นที่ตาเปล่ามองเห็น[19, 20] และยังสามารถประยุกต์เพื่อเป็นเซ็นเซอร์ดักจับไอออนโลหะชนิดอื่น ๆ ได้อีกมากมาย และหนึ่ง ในนั้นคือการนำมาออกแบบเซ็นเซอร์ปรอทสำหรับวิทยานิพนธ์นี้ ซึ่งประกอบไปด้วยฟลูออโรฟอร์ชนิด ตัวให้พลังงานคือ เพนตะเฮลิซีน 1 หน่วย (โครงสร้างสีน้ำเงิน) กับฟลูออโรฟอร์ชนิดตัวรับพลังงานคือ โรดามีนบีจำนวน 2 หน่วย (โครงสร้างสีชมพู) ดังปรากฏในภาพที่ 4



บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม

การออกแบบฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์สำหรับตรวจวัดไอออนปรอทนั้นได้นำหลักการจาก Pearson (หรือทฤษฎี Hard and Soft Acid Base) มาใช้ เนื่องจากไอออนปรอท (Hg²⁺) มีขนาด ้อะตอมใหญ่และถูกโพลาไรซ์ได้ง่ายจึงจัดเป็น soft acid ซึ่งชอบเกิดอันตรกิริยาและสร้างพันธะกับ อะตอมหรือหมู่ฟังก์ชันที่เป็น soft base เช่น อะตอมไนโตรเจน อะตอมซัลเฟอร์ที่มีขนาดใหญ่และ ความหนาแน่นอิเล็กตรอนสูง ซึ่งมีงานวิจัยมากมายที่ออกแบบโมเลกุลสำหรับตรวจวัดไอออนปรอท เช่น ในปี 2013 Wang และคณะ[21] ได้ออกแบบและสังเคราะห์ Fe₃O₄-immobilized rhodamine (Fe₃O₄-R6G) (ภาพที่ 5) พบว่าสามารถดักจับไอออนปรอทในสารละลายได้ถึง 91% โดยงานวิจัยนี้นำ สารในกลุ่มโรดามีน6G มาใช้เป็นสารฟลูออโรฟอร์ ซึ่งเป็นหมู่ฟังก์ชันที่มีไนโตรเจนอะตอมหลายตัว สำหรับดักจับไอออนปรอท นอกจากนี้จะมีปลายสายที่ต่อกับ Solid phase ที่มีกลุ่มของสารแม่เหล็ก ้อยู่ด้วย(Fe₃O₄) ทำให้สามารถแยกเซ็นเซอร์ออกมาจากสารละลายด้วยแม่เหล็กได้ ซึ่งงานวิจัยนี้ สามารถน้ำ Fe₃O₄-R6G กลับมาใช้ใหม่ได้โดยการเติมสารละลายเบส (Tetrabutylammonium hydroxide) เพื่อกำจัดไอออนปรอทออกจากเซ็นเซอร์ ต่อมาในปี 2014 Maity และคณะ[22] ได้ทำ การออกแบบและสังเคราะห์สาร calix[4]arene functionalized gold nanoparticle (ภาพที่ 6) พบว่าสภาวะที่เหมาะสมของการตรวจวัดไอออนปรอทคือ น้ำที่ผสม 10.0 mM ของบัฟเฟอร์ HEPES และปรับค่า pH = 6.8 พบว่าในสภาวะนี้สามารถตรวจวัดสีที่เปลี่ยนแปลงเมื่อจับกับไอออนปรอท อย่างเจาะจงและให้ค่า Detection Limit อยู่ที่ 40 ppb และในปีเดียวกันนี้ Erdemir และคณะ[23] ได้สังเคราะห์ perylene-bisimide (ภาพที่ 7) โดยสามารถตรวจจับไอออนปรอทผ่านกระบวนการ Photoinduced electron transfer (PET) ได้ที่สภาวะ DMF/H2O (1:1) ให้ค่า Detection limit อยู่ 51 ที่ 2.2 µM



ภาพที่ 5 แสดงโครงสร้าง Fe₃O₄-immobilized rhodamine (Fe₃O₄-R6G)



ภาพที่ 6 แสดงโครงสร้าง calix[4]arene functionalized gold nanoparticle



ภาพที่ 7 แสดงโครงสร้าง perylene-bisimide

ในช่วงปี 2018 มีงานวิจัยพี่นำสารประกอบเพนตะเฮลิชีน M201 นำมาใช้เป็นฟลูออโรฟอร์ สำหรับ ดักจับไอออนโลหะต่าง ๆ ยกตัวอย่างเช่น Petdum และคณะ[13] ทำการสังเคราะห์ เซ็นเซอร์เงินและอนุภาคเงินนาโนโดยใช้ลิแกนด์ที่ประกอบด้วยอะตอมไนโตรเจนและอะตอมซัลเฟอร์ (2-(-4-(2-aminoethylsulfanyl) butylsulfanyl) ethanamine) เชื่อมต่อกับ M201 2 หน่วย (ภาพ ที่ 8) พบว่าเซ็นเซอร์เงินที่ได้สามารถทำงานได้ดีในสภาวะ water:methanol (1:9 v/v) และให้ค่า Detection limit เท่ากับ 93 nM (ประมาณ 10 ppb) นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของ Kaewnok และ คณะ[14] ได้นำ hydrazine กับ M201 มาสังเคราะห์เพื่อใช้เป็นเซ็นเซอร์ทองแดง (ภาพที่ 9) โดย สามารถดักจับไอออนทองแดงได้ดีมากและมีค่า Detection limit เท่ากับ 2.6 ppb ที่สภาวะ water: acetonitrile(1:9 v/v) และจากงานวิจัยของ Sakunkaewkasem และคณะ[15] ได้นำ M201 กับ di-2-picolylamine (DPA) มาสังเคราะห์เพื่อนำมาใช้เป็นเซ็นเซอร์ทองแดง (ภาพที่ 10) ซึ่งสามารถ ตรวจจับไอออนทองแดงแบบ ON-OFF ในสภาวะ HEPES buffer (5.0 mM, pH 7.2, 0.02% Triton-X100) และให้ค่า Detection limit เท่ากับ 5.6 ppb และไอออนสังกะสีแบบ OFF-ON ในสภาวะ Tris Buffer:methanol (1:1 v/v) และให้ค่า Detection limit เท่ากับ 3.8 ppb



ภาพที่ 10 แสดงโครงสร้างเซ็นเซอร์ทองแดง M201-DPA

ในการออกแบบเซ็นเซอร์ที่มีกลไกการจับไอออนปรอทผ่านกระบวนการ Fluorescence Resonance Energy Transfer (FRET) จะต้องเลือกใช้ฟลูออโรฟอร์อย่างน้อยสองชนิดโดยชนิดแรก จะทำหน้าที่เป็นตัวให้พลังงาน (donor) เมื่อถูกกระตุ้นที่ความยาวคลื่นหนึ่ง จะคายพลังงานออกมาอีก ความยาวคลื่นซึ่งเป็นความยาวคลื่นที่เหมาะสมสำหรับฟลูออโรฟอร์ชนิดที่สองที่จะทำหน้าที่เป็นตัวรับ พลังงาน (acceptor) และจะคายพลังงานออกมาที่ความยาวคลื่นที่ต้องการ ซึ่งได้มีการรายงานไว้ในปี 2015 Wang และคณะ[19] ได้ทำการสังเคราะห์เซ็นเซอร์ปรอทโดยมี coumarine และ rhodamine B (ภาพที่ 11) เป็นฟลูออโรฟอร์ ซึ่งสามารถตรวจวัดปรอทในสภาวะ ethanol/H₂O (1:1 v/v) (10 mM HEPES, pH 7.4) และให้ค่า Detection limit เท่ากับ 3.2 nM และในปี 2016 Cheng และ คณะ[20] ได้ทำการสังเคราะห์เซ็นเซอร์ปรอทที่มีฟลูออโรฟอร์สองชนิดคือ BODIPY และ rhodamine B (ภาพที่ 12) ซึ่งสามารถตรวจวัดปรอทในสภาวะ ethanol และให้ค่า Detection limit เท่ากับ 7.8 nM ต่อมาในปี 2018 Petdum และคณะ[24] ได้ทำการสังเคราะห์เซ็นเซอร์ปรอทที่ใช้ฟลูออโรฟอร์ สองชนิดคือ สารประกอบเพนตะเฮลิซีนและโรดามีซิกจี (ภาพที่ 13) ซึ่งสามารถตรวจวัดปรอทใน สภาวะ water:acetonitrile (1:9 v/v) และให้ค่า Detection limit เท่ากับ 11.5 nM



ภาพที่ 11 แสดงโครงสร้างเซ็นเซอร์ปรอทที่ใช้ฟลูออโรฟอร์ coumarine และ rhodamine B



ภาพที่ 12 แสดงโครงสร้างเซ็นเซอร์ปรอทที่ใช้ฟลูออโรฟอร์เป็น BODIPY และ rhodamine B



ภาพที่ 13 แสดงโครงสร้างเซ็นเซอร์ปรอทที่ใช้ฟลูออโรฟอร์เป็น pentahelicene และ rhodamine 6G

วิทยานิพนธ์นี้ได้เลือกที่จะออกแบบโครงสร้างปรอทเซ็นเซอร์โดยเลือกใช้สารประกอบเพนตะ เฮลิซีน และโรดามีนบี ซึ่งคาดว่าสามารถทำให้เกิดกระบวนการ FRET ได้เมื่อมีการจับไอออนปรอท แล้วเทียบกับเซ็นเซอร์ปรอทที่กล่าวมาข้างต้น[19, 20, 24] ดังตารางที่ 2

Ref.	Donor	Excitation	Acceptor	Emission	Detection	Stokes
	A Sa	(nm)		(nm)	limit (ppb)	shift (nm)
[19]	Coumarine	440	rhodamine B	570	3.2	130
[20]	BODIPY	480	rhodamine B	570	7.8	90
[24]	Pentahelicene	373	rhodamine 6G	549	11.5	176
This	Pentahelicene	373	rhodamine B	580	N/A	203
work		רטיי	1920			

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบสมบัติทางแสงของการสังเคราะห์เซ็นเซอร์ปรอท FRET แบบต่าง ๆ

หมายเหตุ N/A คือ ค่าที่ได้จากผลการทดลอง

จากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นที่สามารถตรวจวัดไอออนปรอทได้ค่า Detection limit ที่ต่ำ มาก และสามารถเกิดผ่านกระบวนการถ่ายเทพลังงานจากฟลูออโรฟอร์ชนิดตัวให้ไปยังฟลูออโรฟอร์ ชนิดตัวรับได้ ทางผู้วิจัยจึงได้การออกแบบเซ็นเซอร์ปรอทด้วยสารประกอบที่คล้ายคลึงกันและมี แนวโน้มเป็นเซ็นเซอร์ปรอทที่มีความสามารถในการดักจับไอออนปรอทได้ดี และสามารถผ่าน กระบวนการ FRET ได้เช่นเดียวกัน และจากการคาดการณ์ค่า Stokes shift ที่กว้างมากจะช่วยให้ ป้องกันการเกิด self-absorption[13] และช่วยในการนำไปพัฒนาต่อยอดเป็นอุปกรณ์ทดสอบ ภาคสนามได้

บทที่ 3 อุปกรณ์และสารเคมี

- 1. อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้
 - 1.1 เครื่องแก้วและอุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการเคมีพื้นฐาน
 - 1.2 เครื่องนิวเคลียร์แมกเนติกเรโซแนนซ์สเปกโตรมิเตอร์ (Nuclear Magnetic Resonance Spectrometer, NMR): Bruker Avance 300 spectrometer
 - 1.3 เครื่องแมสสเปกโตรมิเตอร์ (Mass spectrometer): Bruker MALDI-TOF
 - 1.4 เครื่องฟลูออโรมิเตอร์ (Fluorometer): Perkin Elmer Luminescence spectrometer
 - LS 50B
- 2. สารเคมีที่ใช้
 - 2.1 สารเคมีที่ใช้ทั้งหมดเป็นชนิด analytical grade ของบริษัท Sigma-Aldrich และ Fluka Chemical ยกเว้นสารประกอบ pentahelicene M201 ซึ่งได้รับการสนับสนุนจาก MTEC และตัวทำละลายที่ใช้ เช่น ethanol, dichloromethane, methanol และ dimethyl formamide ผ่านการกลั่นและเก็บรักษาใน molecular sieve เพื่อให้ปราศจากน้ำก่อนใช้ ทุกครั้ง ติดตามปฏิกิริยาด้วย thin layer chromatography (TLC) และแยกสารที่ สังเคราะห์ได้ด้วย preparative TLC
 - 2.1.1 Anhydrous sodium sulfate (anh. Na₂SO₄) สิลปากร
 - Dichloromethane (CH₂Cl₂) 2.1.2
 - Dimethyl formamide (DMF) 2.1.3
 - Ethanol (EtOH) 2.1.4
 - 2.1.5 Glacial acetic acid
 - 2.1.6 Methanol (MeOH)
 - Pentahelicene compound (M201) 2.1.7
 - 2.1.8 Rhodamine B hydrochloride
 - 2.1.9 Triethylamine (NEt₃)
 - 2.1.10 Tris(2-aminoethyl) amine

- 2.2 เกลือโลหะเปอร์คลอเรตที่ใช้มาจากบริษัท Strem Chemicals
 - 2.2.1 Barium (II) perchlorate
 - 2.2.2 Cadmium (II) perchlorate
 - 2.2.3 Calcium perchlorate
 - 2.2.4 Cobalt (II) perchlorate
 - 2.2.5 Copper (II) perchlorate
 - 2.2.6 Iron (II) perchlorate
 - 2.2.7 Lead (II) perchlorate
 - 2.2.8 Lithium perchlorate
 - 2.2.9 Magnesium perchlorate
 - 2.2.10 Manganese (II) perchlorate
 - 2.2.11 Mercury (II) perchlorate
 - 2.2.12 Potassium perchlorate
 - 2.2.13 Silver (I) perchlorate
 - 2.2.14 Sodium perchlorate
 - 2.2.15 Zinc (II) perchlorate

*นั้นว่าท*ยาลัยศิลปาท

บทที่ 4 วิธีการทดลอง

วิทยานิพนธ์นี้ได้เสนอการสังเคราะห์สารเรืองแสงฟลูออเรสเซนต์สำหรับตรวจวัดไอออน ปรอทชนิดใหม่ คือ เซ็นเซอร์ **1** สำหรับวิเคราะห์ไอออนปรอท ซึ่งประกอบด้วยอนุพันธ์ของเพนตะเฮลิ ซีน ทำหน้าที่เป็นฟลูออโรฟอร์ชนิดตัวให้พลังงาน (donor) และอนุพันธ์ของโรดามีนบี (rhodamine B) ซึ่งประกอบไปด้วยโรดามีนบี จำนวน 2 หมู่ ทำหน้าที่เป็นไอโอโนฟอร์และฟลูออโรฟอร์ชนิดตัวรับ พลังงาน (acceptor)



1. การสังเคราะห์ Dirhodamine B Tris



ภาพที่ 15 สมการปฏิกิริยาการสังเคราะห์ Dirhodamine B Tris

การสังเคราะห์ Dirhodamine B Tris โดยซึ่งโรดามีนบี ปริมาณ 0.79 กรัม (1.65 มิลลิโมล) ใส่ขวดกันกลมขนาด 25 มิลลิลิตร จากนั้นละลายด้วย dry EtOH ปริมาตร 6.0 มิลลิลิตร และเติม dry NEt₃ ซึ่งทำหน้าที่เป็นเบสปริมาตร 0.70 มิลลิลิตร (11.97 มิลลิโมล) ผสมสารทั้งหมดเข้าด้วยกัน ภายใต้บรรยากาศอาร์กอนที่อุณหภูมิห้องเป็นระยะเวลา 30 นาที จากนั้นเติม tris(2aminoethyl)amine ปริมาตร 0.10 มิลลิลิตร (0.67 มิลลิโมล) และทำการ reflux เป็นระยะเวลา 30 ชั่วโมง เมื่อครบกำหนดเวลาทิ้งให้เย็นจนถึงอุณหภูมิห้อง แล้วจึงนำไปกำจัด EtOH ด้วยเครื่อง rotary evaporator จากนั้นเติม CH₂Cl₂ ลงไปปริมาตร 30 มิลลิลิตร ทำการสกัดสารละลายด้วยน้ำปราศจาก ไอออนปริมาตร 30 มิลลิลิตร จำนวน 3 ครั้ง โดยเก็บสารละลายชั้น CH₂Cl₂ ที่ได้และนำมากำจัดน้ำ ออกโดยเติม anh. Na₂SO₄ ลงไปเล็กน้อย และทำการกรองสารสะลายที่ได้ ก่อนจะทำการกำจัด CH₂Cl₂ ด้วยเครื่อง rotary evaporator ทำการแยกสารให้บริสุทธิ์ด้วยเทคนิค preparative thin layer chromatography ในที่มีดโดยใช้ตัวทำละลายผสมระหว่าง MeOH: CH₂Cl₂: NEt₃ ใน อัตราส่วน 10:90:2 v/v/v เป็น mobile phase พบว่าได้สารประกอบเป็นของแข็งสีชมพูปริมาณ 165 มิลลิกรัม คิดเป็นร้อยละผลผลิตได้เท่ากับ 24 เมื่อทำการแยกด้วยเทคนิคนี้ มีค่า R_r เท่ากับ 0.75 โดยมีเส้นทางการสังเคราะห์แสดงดังภาพที่ 15



ภาพที่ 16 สมการปฏิกิริยาการสังเคราะห์เซ็นเซอร์ 1

ในการสังเคราะห์เซ็นเซอร์ 1 จะนำ Dirhodamine B Tris ปริมาณ 0.0438 กรัม (0.044 มิลลิโมล) และสารประกอบ pentahelicene ปริมาณ 0.0182 กรัม (0.044 มิลลิโมล) ผสมกันในตัว ทำละลาย DMF ชนิดปราศจากน้ำ ปริมาตร 3 มิลลิลิตร ภายใต้บรรยากาศอาร์กอนที่อุณหภูมิห้อง เป็นระยะเวลา 30 นาที จากนั้นเติม glacial acetic acid ปริมาตร 0.20 มิลลิลิตร ในสารละลายผสม จากนั้นให้ความร้อนสารผสมจนถึงอุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 ชั่วโมง เมื่อครบ กำหนดเวลา ทิ้งให้เย็นจนถึงอุณหภูมิห้องจากนั้นทำการกำจัดตัวทำละลายด้วยเครื่อง rotary evaporator และนำสารที่ได้ไปแยกสารให้บริสุทธิ์ด้วยเทคนิค preparative thin layer chromatography ในที่มืดโดยใช้ตัวทำละลายผสมระหว่าง MeOH: CH₂Cl₂ ในอัตราส่วน 5:95 v/v เป็น mobile phase พบว่าได้สารประกอบเป็นของแข็งสีเหลืองปริมาณ 29.2 มิลลิกรัม คิดเป็นร้อย ละผลผลิตได้เท่ากับ 48 เมื่อทำการแยกด้วยเทคนิคนี้ มีค่า R_f เท่ากับ 0.70 โดยมีเส้นทางการ สังเคราะห์แสดงดังภาพที่ 16

3. การทดสอบประสิทธิภาพในการตรวจจับไอออนโลหะของเซ็นเซอร์ 1

การศึกษาคุณสมบัติในการเรื่องแสงฟลูออเรสเซนต์ของเซ็นเซอร์ 1 เริ่มโดยการตรวจสอบหา ความยาวคลื่นที่มีค่าการดูดกลืนแสงสูงที่สุด (λ ex) และความยาวคลื่นที่มีการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ สูงที่สุด (λ em) ของเซ็นเซอร์ 1 แต่ละชนิดในสารละลายอินทรีย์ และสารละลายผสมที่มีตัวทำละลาย อินทรีย์และน้ำ โดยใช้เทคนิคทางสเปกโทรสโกปี จากนั้นหาตัวทำละลายที่เหมาะสมที่เซ็นเซอร์ 1 สามารถวิเคราะห์การดักจับไอออนโลหะที่ต้องการ เมื่อได้ระบบตัวทำละลายที่เหมาะสมแล้ว ขั้นตอน ต่อมา คือ การศึกษาประสิทธิภาพในการทำงานเกี่ยวกับการตรวจจับไอออนปรอท (Hg²⁺) ด้วยเทคนิค ฟลูออเรสเซนต์สเปกโทรสโกปี เพื่อหาความไวในการวิเคราะห์ (sensitivity) ความจำเพาะเจาะจงกับ ไอออนโลหะที่สนใจ (selectivity) และเปรียบเทียบกับไอออนรบกวนชนิดอื่น ๆ (competitive)

3.1 การเตรียมสารละลายเซ็นเซอร์ 1

เตรียมสารละลายเซ็นเซอร์ **1** ในสารละลายผสมระหว่าง H₂O: MeOH อัตราส่วน 1:19 v/v ปริมาตร 50.00 มิลลิลิตร ให้มีความเข้มข้น 1.0 × 10⁻⁴ M จากนั้นเจือจางสารละลายเซ็นเซอร์ 1 ด้วย วิธี serial dilution โดยให้มีความเข้มข้นสุดท้ายเท่ากับ 2.0 × 10⁻⁶ M

3.2 การเตรียมสารละลายไอออนโลหะที่สนใจ และไอออนรบกวนชนิดอื่น ๆ

สำหรับการทดสอบความจำเพาะเจาะจงของเซ็นเซอร์ จะทำการเตรียมสารละลายไอออน เกลือเปอร์คลอเรตชนิดต่าง ๆ ในน้ำปราศจากไอออน โดยให้มีปริมาตร 10.00 มิลลิลิตร และมีความ เข้มข้นเริ่มต้นเท่ากับ 1.0 x 10⁻² M โดยไอออนที่ใช้ในการทดสอบได้แก่ ไอออนปรอท (Hg²⁺) ไอออน ทองแดง (Cu²⁺) ไอออนเหล็ก (Fe²⁺) ไอออนแบเรียม (Ba²⁺) ไอออนแคลเซียม (Ca²⁺) ไอออน แคดเมียม (Cd²⁺) ไอออนโคบอลต์ (Co²⁺) ไอออนเงิน (Ag⁺) ไอออนโพแทสเซียม (K⁺) ไอออนลิเทียม (Li⁺) ไอออนสังกะสี (Zn²⁺) ไอออนแมกนีเซียม (Mg²⁺) ไอออนแมงกานีส (Mn²⁺) ไอออนโซเดียม (Na⁺) ไอออนนิกเกิล (Ni²⁺) และไอออนตะกั่ว (Pb²⁺)

3.3 การทดสอบความจำเพาะเจาะจง (selectivity)

การทดสอบความจำเพาะเจาะจงของเซ็นเซอร์ **1** จะศึกษาด้วยเทคนิคฟลูออเรสเซนต์ สเปกโทรสโกปี โดยการสังเกตและเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของสัญญาณฟลูออเรสเซนต์ที่เกิดขึ้น จากการไตเตรตด้วยสารละลายไอออนที่สนใจ เปรียบเทียบกับการไตเตรตด้วยสารละลายไอออนชนิด ต่าง ๆ ในสารละลายเซ็นเซอร์ที่ถูกเตรียมขึ้น ปริมาตร 3.00 มิลลิลิตร โดยกำหนดพารามิเตอร์ต่าง ๆ ในการทดสอบตามตารางที่ 3

	7 \ \(\n
ตัวทำละลายเซ็นเซอร์	H ₂ O: MeOH (1:19 v/v)
$\lambda_{ m ex}$ (nm)	373
$\lambda_{ m em}$ (nm)	580
Scan speed (nm/min)	500
Slit width (nm)	5.0
ช่วงความยาวคลื่นที่ศึกษา (nm)	450-700

ตารางที่ 3 พารามิเตอร์ต่าง ๆ สำหรับการทดสอบความสามารถของเซ็นเซอร์ 1

3.4 การทดสอบสภาพไว (sensitivity)

การทดสอบความไวของเซ็นเซอร์ 1 ด้วยเทคนิคฟลูออเรสเซนต์สเปกโทรสโกปีนั้น ทำได้โดย การศึกษาความสามารถในการเปลี่ยนแปลงสัญญาณฟลูออเรสเซนต์ของสารละลายเซ็นเซอร์ เมื่อมี การเติมไอออนปรอทลงไปในปริมาณที่เพิ่มขึ้นกล่าวคือ จะทำการวัดสัญญาณฟลูออเรสเซนต์เริ่มต้น ของสารละลายเซ็นเซอร์ที่ถูกเตรียมขึ้นปริมาตร 3.00 มิลลิลิตร ในสภาวะที่ไม่มีไอออนปรอท จากนั้น จึงไตเตรตด้วยสารละลายไอออนปรอทที่เตรียมไว้ สังเกตการเปลี่ยนแปลงสัญญาณฟลูออเรสเซนต์ หลังการเติมไอออนปรอทในแต่ละครั้ง จะสังเกตเห็นการเพิ่มขึ้นหรือการลดลงของสัญญาณการคาย แสงฟลูออเรสเซนต์ โดยกำหนดค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ ในการทดสอบตามตารางที่ 3

3.5 การหาค่าความสามารถต่ำสุดของการตรวจจับไอออนปรอท (detection limit)

ในการหาค่าความสามารถต่ำสุดของการตรวจจับไอออนปรอทของเซ็นเซอร์ 1 ที่เป็นระบบ FRETสามารถหาได้จากวิธีการของ A. Han และคณะ [17] ดังนี้

$$3(S_b)/k = X = [Hg^{2+}]/[sensor 1]$$

เมื่อแก้สมการจะได้

 $[Hg^{2+}] = 3(S_b) \cdot [sensor 1]/k$

เมื่อ	S _b	คือ	Relative standard deviation (RSD)
	k	คือ	ความชั้นของ Calibration Curve
	[Hg ²⁺]	คือ	ความเข้มข้นของไอออนปรอท
	[sensor 1]	คือ	ความเข้มข้นของเซ็นเซอร์ 1 ที่ใช้

สำหรับ Calibration Curve จะใช้อัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความเข้มของฟลูออเรสเซ็นต์ สองความยาวคลื่น หรือก็คือที่ความยาวคลื่นที่มีการเปลี่ยนแปลงความเข้มของฟลูออเรสเซ็นต์เพิ่มขึ้น ต่อความยาวคลื่นที่มีการเปลี่ยนแปลงความเข้มของฟลูออเรสเซ็นต์ลดลง (F_{in}/F_{de}) ในแกน y เทียบกับ อัตราส่วนความเข้มข้นปรอทที่ใช้กับความเข้มข้นเซ็นเซอร์ 1 ([Hg²⁺]/[sensor 1]) ในแกน x [20]

3.6 การทดสอบความสามารถในการตรวจจับไอออนปรอทในภาวะที่มีไอออนรบกวนชนิดอื่น (competitive)

การทดสอบความสามารถในการตรวจจับไอออนปรอท ในสภาวะที่มีไอออนรบกวนชนิดอื่น ๆ ด้วยเทคนิคฟลูออเรสเซนต์สเปกโทรสโกปี โดยการวัดสัญญาณฟลูออเรสเซนต์ของสารละลาย เซ็นเซอร์ 1 ในสภาวะก่อนเติมและหลังเติมสารละลายไอออนโลหะ ลงในเซ็นเซอร์ 1 ที่ถูกเตรียมขึ้น ปริมาตร 3.00 มิลลิลิตร จนสังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงสัญญาณฟลูออเรสเซนต์ชัดเจนที่ความเข้ม ของสัญญาณฟลูออเรสเซนต์ค่าหนึ่ง จากนั้นเติมสารละลายไอออนรบกวนชนิดอื่น ๆ ลงไปในระบบ เดียวกันที่ความเข้มข้นเท่ากับสารละลายไอออนปรอท และสังเกตการเปลี่ยนแปลงสัญญาณฟลูออเรส เซนต์ ภายหลังการเติมไอออนรบกวนอื่น ๆ อีกครั้ง หากสัญญาณฟลูออเรสเซนตไม่มีการเปลี่ยนแปลง สามารถสรุปได้ว่าไอออนรบกวนอื่น ๆ ที่มีอยู่ในสารละลายตัวอย่างไม่ส่งผลกระทบต่อการ วิเคราะห์ไอออนปรอท แสดงให้เห็นว่าเซ็นเซอร์ที่สังเคราะห์ได้มีความจำเพาะเจาะจงต่อไอออนปรอท เท่านั้น โดยกำหนดพารามิเตอร์ต่าง ๆ ในการทดสอบตามตารางที่ 2 จากนั้นนำผลการทดลองที่ได้มา สร้างกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า I_F/I₀ ที่ความเข้มข้นของไอออนโลหะที่ใช้ในการทดลองกับ ชนิดของไอออนรบกวนอื่นที่เติมลงไป เมื่อกำหนดให้

I₀ = ความเข้มของแสงฟลูออเรสเซนต์ของสารละลายเซ็นเซอร์ก่อนเติมไอออนโลหะ
 I_F = ความเข้มของแสงฟลูออเรสเซนต์ของสารละลายเซ็นเซอร์หลังเติมไอออนโลหะ

บทที่ 5 ผลการดำเนินงานวิจัย

จากผลการสังเคราะห์สารเรืองแสงฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์ ตามวิธีการทดลองที่ได้กล่าวไป แล้วนั้น พบว่าได้ฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์สำหรับตรวจจับไอออนปรอทชนิดใหม่ คือ เซ็นเซอร์ **1** จากนั้นนำมาศึกษาด้วยเทคนิค nuclear magnetic resonance (NMR) และ high resolution mass spectroscopy (HRMS) เพื่อยืนยันโครงสร้างของสารประกอบที่สังเคราะห์ได้ จากนั้นนำ เซ็นเซอร์ 1 ที่ผ่านการยืนยันโครงสร้างแล้วมาทดสอบประสิทธิภาพในการตรวจจับไอออนโลหะ โดย เซ็นเซอร์ 1 ทดสอบประสิทธิภาพในการตรวจจับไอออนปรอทในสารละลายผสมระหว่างน้ำกับตัวทำ ละลายอินทรีย์ ได้ผลการทดลองดังนี้

1. การยืนยันโครงสร้างของเซ็นเซอร์ 1

ในการสังเคราะห์เซ็นเซอร์ 1 เริ่มจากการสังเคราะห์สารตัวกลางคือ Dirhodamine B tris จากนั้นทำปฏิกิริยากับสารประกอบ pentahelicene ได้เป็นเซ็นเซอร์ 1 ซึ่งยืนยันโครงสร้างของสาร ที่สังเคราะห์ได้ด้วยวิธีทางสเปกโทรสโกปีดังนี้

1.1 โครงสร้างของสาร Dirhodamine B tris



ภาพที่ 17 โครงสร้างของสารประกอบ dirhodamine B tris

จากการศึกษาโครงสร้างทางเคมีของ dirhodamine B tris โดยวิธีทางสเปกโทรสโกปี สามารถยืนยันโครงสร้างได้ดังนี้

¹H NMR (300 MHz, CDCl₃): δ 1.14 (t, *J* = 6.0 Hz, 24H), 2.06 (t, *J* = 6.0 Hz, 4H), 2.27 (t, *J* = 6.0 Hz, 2H), 2.44 (t, *J* = 6.0 Hz, 2H), 2.97 (t, *J* = 6.0 Hz, 4H), 3.30 (q, *J* = 6.0 Hz, 16H), 6.19-6.23 (m, 4H), 6.31-6.34 (m, 8H), 7.05-7.08 (m, 2H), 7.86-7.88 (m, 2H) ppm (ภาพที่ 18); ¹³C NMR (75 MHz, CDCl₃): δ 11.59 (8CH₃), 37.46 (2CH₂), 38.03 (CH₂), 43.32 (8CH₂), 50.85 (2CH₂), 53.79

(CH₂), 63.97 (2C), 96.74 (4CH), 104.66 (4C), 107.07 (4CH), 121.64 (2CH), 122.73 (2CH), 126.94 (2CH), 127.86 (4CH), 130.65 (2CH), 131.13 (2CH), 147.71 (4C), 152.13 (2C), 152.41 (4C), 166.50 (2C=O) ppm (ภาพที่ 19).



ภาพที่ 19¹³C NMR และ ¹³C DEPT 135 NMR สเปกตรัมของสารประกอบ dirhodamine B tris

จากโครงสร้างที่ได้ของสารประกอบ dirhodamine B tris สามารถเสนอกลไกการเกิดปฏิกิริยาดัง ภาพที่ 20 ด้วยการเข้าไปทำปฏิกิริยาของปลายสายเอมีนของ tris กับคาร์บอนิลในกลุ่มคาร์บอกซิลิกของโร ดามีน บี ซึ่งทำให้เกิดการปิดวง lactam ของปลายสาย tris และโรดามีน บี จากนั้นเกิดปฏิกิริยาซ้ำอีกครั้งที่ ปลายสายเอมีนของ tris อีกข้าง ในการทำการทดลองจะควบคุมปริมาณของสารตั้งต้นที่ใช้งาน เพื่อควบคุม ให้เกิดเป็น di- คือการควบคุมให้เข้าเพียงสองด้าน และเหลือปลายสายเอมีนของ tris 1 ด้าน เพื่อใช้สำหรับ การทำปฏิกิริยากับ pentahelicene M201 ในขั้นตอนต่อไป



ภาพที่ 21 โครงสร้างของสารประกอบเซ็นเซอร์ 1

จากการศึกษาโครงสร้างทางเคมีของเซ็นเซอร์ 1 โดยวิธีทางสเปกโทรสโกปีสามารถยืนยัน โครงสร้างได้ดังนี้

¹H NMR (300 MHz, CDCl₃): δ 1.122 (t, *J* = 6.6 Hz, 24H), 2.190-2.324 (m, 8H), 2.807-2.826 (m, 4H), 2.903-3.031 (m, 4H), 3.211-3.308 (m, 20H), 3.839 (s, 6H), 6.251-6.411 (m, 12H), 6.531 (dd, *J* = 6.0, 2.7 Hz, 2H), 6.828 (d, *J* = 2.4 Hz, 2H), 7.040-7.067 (m, 2H), 7.176 (d, *J* = 8.7 Hz, 2H), 7.353-7.400 (m, 4H), 7.800-7.822 (m, 2H) ppm (ภาพที่ 22); ¹³C NMR (75 MHz, CDCl₃): δ 12.63 (8CH₃), 24.15 (2CH₂), 29.17 (2CH₂), 35.39 (CH₂), 44.31 (8CH₂), 50.48 (CH₂), 51.14 (2CH₂), 55.20 (2CH₃), 64.79 (2C), 97.95 (2CH + 2C), 105.93 (2C), 108.16 (2CH + 2C), 111.71 (2CH), 112.48 (4CH), 122.60 (2CH), 123.69 (2CH), 125.52 (2C), 126.68 (2C), 127.77 (2CH), 128.91 (4CH + 2C), 131.35 (4CH), 131.71 (2CH), 137.49 (2C), 141.02 (4C), 148.70 (4C) 153.41 (4C), 159.27 (2C), 167.35 (2C=O), 168.38 (2C=O) ppm (ภาพที่ 23); HRMS (ESI) จากการคำนวณ C₈₈H₉₂N₈O₈⁺ (M+H)⁺ 1389.720 m/z, จากการทดสอบ 1389.905 m/z (ภาพที่ 24)



ภาพที่ 22 ¹H NMR สเปกตรัมของเซ็นเซอร์ **1**



ภาพที่ 24 HRMS (ESI) สเปกตรัมของเซ็นเซอร์ **1**

เมื่อพิจารณาจากโครงสร้างของสารประกอบเซ็นเซอร์ 1 (ภาพที่ 19) และ ¹H NMR สเปกตรัม (ภาพที่ 20) จะพบว่าที่ chemical shift, δ 1.122 ppm หรือ (a) จะแสดงปลายสาย methyl group ของ โรดามีนบี และที่ δ 3.839 ppm หรือ (d) จะแสดงปลายสาย methoxy group ของ สารประกอบเพนตะเฮลิซีน (M201) โดยมีสาย alkyl เป็นลิแกนด์ยึดฟลูออโรฟอร์ทั้งสองชนิดได้ ที่ δ 2.903-3.031 ppm (e) และ δ 2.807-2.826 ppm (f) ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ในส่วนของ ¹³C NMR และ DEPT 135 สเปกตรัม (ภาพที่ 22-23) จะแสดงลักษณะของ -CH₃ และ -CH₂ รวมถึง carbonyl (C=O) ที่ตรวจพบในตำแหน่งที่สอดคล้องกับ ¹H NMR สเปกตรัม และจากการคำนวณโดย mass spectroscopy แสดงน้ำหนักโมเลกุลของเซ็นเซอร์ 1 ซึ่งมีค่าที่ใกล้เคียงกับค่าจากการคำนวณ (ภาพที่ 24) โดยสามารถเสนอกลไกการเกิดปฏิกิริยาดังภาพที่ 25 ซึ่งปลายสายเอมีนของสารประกอบ dirhodamin B tris ที่เหลือหนึ่งด้านเข้าทำปฏิกิริยาบริเวณคาร์บอนิลด้านหนึ่งของสารประกอบ M201 ในสภาวะกรด ทำให้เกิดการปิดวงและ dehydration ตามลำดับเกิดเป็นเซ็นเซอร์ 1 ตามที่ได้ ออกแบบไว้ และจะนำไปใช้ทดสอบความสามารถในการดักจับไอออนปรอทต่อไป



ภาพที่ 25 กลไกการเกิดปฏิกิริยาของเซ็นเซอร์ 1

การทดสอบความสามารถในการเรื่องแสงฟลูออเรสเซนต์และความสามารถในการดักจับ ไอออนที่ต้องการตรวจวัดเมื่อเทียบกับไอออนรบกวนชนิดอื่น ๆ ของเซ็นเซอร์ 1

หลังจากยืนยันโครงสร้างของฟลูออเรสเซนต์เซ็นเซอร์ 1 ที่สังเคราะห์ได้ เซ็นเซอร์ 1 ถูกนำมา ศึกษาสมบัติการเรืองแสงฟลูออเรสเซนต์ในสารละลายผ่านกระบวนการ FRET โดยศึกษา ความสามารถในการดักจับไอออนปรอทเปรียบเทียบกับไอออนรบกวนอื่น ๆ ด้วย เทคนิคฟลูออเรส เซนต์สเปกโทรสโกปี เพื่อหาสภาพไวในการวิเคราะห์ (sensitivity) และความจำเพาะเจาะจงกับ ไอออนปรอท (selectivity) ของเซ็นเซอร์ เมื่อเทียบกับไอออนโลหะอัลคาไลน์ ไอออนโลหะอัลคาไลน์ เอิร์ท และไอออนของโลหะทรานซิชั่น ซึ่งเตรียมจากไอออนโลหะของเกลือเปอร์คลอเรตแต่ละชนิด ละลายในน้ำที่ปราศจากไอออน

2.1 ผลการทดสอบสมบัติการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ในภาวะที่มีไอออนปรอทเปรียบเทียบ กับไอออนรบกวนอื่น ๆ ของเซ็นเซอร์ 1

การทดสอบการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ของเซ็นเซอร์ **1** ในสารละลายผสมระหว่าง H₂O:MeOH อัตราส่วน 1:19 v/v โดยตรวจวัดจากเครื่อง Perkin Elmer Luminescence Spectrometer LS-50B ทำการติดตามสเปกตรัมการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ ในช่วง 450-650 nm เมื่อกำหนดให้ λ_{ex} เท่ากับ 373 nm ในภาวะที่มีไอออนปรอทในรูปของเกลือเปอร์คลอเรต เปรียบเทียบกับในภาวะที่มีไอออนรบกวนชนิดต่างๆ ได้แก่ ไอออนทองแดง (Cu²⁺) ไอออนเหล็ก (Fe²⁺) ไอออนแบเรียม (Ba²⁺) ไอออนแคลเซียม (Ca²⁺) ไอออนแคดเมียม (Cd²⁺) ไอออนโคบอลต์ (Co²⁺) ไอออนเงิน (Ag⁺) ไอออนโพแทสเซียม (K⁺) ไอออนลิเทียม (Li⁺) ไอออนสังกะสี (Zn²⁺) ไอออน แมกนีเซียม (Mg²⁺) ไอออนแมงกานีส (Mn²⁺) ไอออนโซเดียม (Na⁺) ไอออนนิกเกิล (Ni²⁺) และไอออน ตะกั่ว (Pb²⁺) ได้ผลการทดลองดังภาพที่ 26 และ 27



ภาพที่ 26 การคายแสงฟลูออเรสเซนต์ (λ_{ex} 373 nm และ λ_{em} 580 nm) ของเซ็นเซอร์ **1** (2 µM) ในสารละลายผสม H2O:MeOH (5:95 v/v) ในภาวะที่มีไอออนโลหะชนิดต่าง ๆ ในปริมาณที่ต่างกัน



ภาพที่ 27 การคายแสงฟลูออเรสเซนต์ (λ_{ex} 373 nm และ λ_{em} 580 nm) ของเซ็นเซอร์ **1** (2 µM) ในสารละลายผสม H₂O:MeOH (5:95 v/v) ในภาวะที่มีไอออนโลหะชนิดต่าง ๆ ที่ความเข้มข้น เดียวกัน

จากภาพที่ 25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่า normalized fluorescence intensity (แกน y) ของสัญญาณฟลูออเรสเซนต์ที่ความยาวคลื่น 580 nm และความเข้มข้นของไอออนชนิดต่าง ๆ (แกน x) พบว่าเซ็นเซอร์ 1 มีความจำเพาะเจาะจงกับไอออนปรอทอย่างเห็นได้ชัดเมื่อเปรียบเทียบกับ ไอออนโลหะชนิดอื่น จากผลการทดลองแสดงให้เห็นว่าในสภาวะที่มีความเข้มข้นของไอออนปรอท เพิ่มขึ้น จะมีการเพิ่มขึ้นของสัญญาณฟลูออเรสเซนต์เช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการทดลองในภาพที่ 27 เมื่อทำการเติมไอออนชนิดอื่น ๆ เช่น Cu²⁺ Ag⁺ Pb²⁺ Co²⁺ Cd²⁺ Ni²⁺ Zn²⁺ Mg²⁺ Ca²⁺ Ba²⁺ Na⁺ K⁺ Li⁺ พบว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลงของสัญญาณฟลูออเรสเซนต์ สำหรับ Mn²⁺ และ Fe²⁺ จะ สังเกตได้ว่าพบการเปลี่ยนแปลงสัญญาณฟลูออเรสเซนต์เกิดขึ้นเพียงเล็กน้อย แต่เกิดการเปลี่ยนแปลง เล็กน้อยในการคายแสงที่ต่างจากไอออนปรอท (Hg²⁺) ซึ่งคายแสงในช่วงความยาวคลื่น 580 nm ดังนั้นจึงเป็นไปได้ว่า เมื่อโครงสร้างของสารประกอบของเซ็นเซอร์ **1** ได้ทำการจับกับไอออนปรอทใน สภาวะที่เหมาะสมจะสามารถเกิดการดักจับและคายแสงในรูปแบบของ FRET ได้ ซึ่งการคายแสงของ กลุ่มโรดามีนบีที่อยู่ในโครงสร้างของเซ็นเซอร์ **1** จะสามารถคายแสงได้ในช่วงความยาวคลื่น 580 nm

2.2 ผลการทดสอบคุณสมบัติการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ในภาวะที่มีไอออนปรอทในสภาวะที่ มีไอออนปรอทของเซ็นเซอร์ 1

การทดสอบการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ของเซ็นเซอร์ **1** ในสารละลายผสมระหว่าง H₂O:MeOH อัตราส่วน 1:19 v/v โดยติดตามสเปกตรัมการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ ในช่วง 450-700 nm เมื่อกำหนดให้ λ_{ex}เท่ากับ 373 nm ในภาวะที่มีไอออนปรอทในรูปของเกลือเปอร์คลอเรต ผล การทดลองดังภาพที่ 28



ภาพที่ 28 การคายแสงฟลูออเรสเซนต์ (λ_{ex} 373 nm และ λ_{em} 580 nm) ของเซ็นเซอร์ **1** (2 μM) ในสารละลายผสม H₂O:MeOH (1:19 v/v) ก่อนและหลังเติมไอออนปรอทที่ความเข้มข้นต่าง ๆ a = 0, b = 9.71, c = 20.1, d = 29.7, e = 38.8, f = 45.4, g = 62.0, h = 71.1 และ i = 90.4 μM

จากผลการทดลองพบว่าการตรวจจับของเซ็นเซอร์ **1** กับไอออนปรอทมีลักษณะการคายแสง ฟลูออเรสเซ็นต์แบบระบบ OFF-ON ซึ่งคาดการณ์ว่าน่าจะเกิดจากกลไกของกระบวนการ fluorescence resonance energy transfer (FRET) โดยที่สารประกอบ pentahelicene ดูดกลืน แสงที่ความยาวคลื่น 373 nm และคายแสงที่ความยาวคลื่น 520 nm ในขณะที่โรดามีนบี สามารถ ดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 500 nm และคายแสงที่ความยาวคลื่น 550-580 nm ซึ่งพบว่ามีการ ซ้อนทับกันระหว่างการคายแสงของ pentahelicene และดูดกลืนแสงของโรดามีนบีได้บางส่วน เมื่อ เซ็นเซอร์ **1** ได้ทำการจับกับไอออนปรอทและดูดกลืนแสงในช่วงความยาวคลื่นของ pentahelicene ที่ 373 nm และคายแสงออกมาที่ความยาวคลื่นในช่วง 580 nm ซึ่งเป็นช่วงการคายแสงของโรดามีน บี ผลการทดลองที่ปรากฏนั้นแสดงให้เห็นว่ามีถ่ายเทพลังงานแสงจากฟลูออโรฟอร์ชนิด donor ไป ยังฟลูออโรฟอร์ชนิด receptor ตามหลักของกระบวนการเกิด FRET ดังภาพที่ 29



ภาพที่ 29 แสดงกลไกการดูดกลืนและคายแสงของเซ็นเซอร์ **1** ผ่านกระบวนการ fluorescence resonance energy transfer (FRET)

2.3 ค่าความสามารถต่ำสุดของการตรวจจับไอออนปรอท (detection limit)

ค่าความสามารถต่ำสุดของการตรวจจับไอออนปรอทตามวิธีการของ Han และคณะ จะได้ว่า

$$[Hg^{2+}] = 3(S_b) \cdot [sensor 1]/k$$

เมื่อ S_b คือ Relative standard deviation (RSD)

k

[Hg ²⁺]	คือ	ความเข้มข้นของไอออนปรอท
[sensor 1]	คือ	ความเข้มข้นของเซ็นเซอร์ 1 ที่ใช้

ตารางที่ 4 ข้อมูลค่าสัดส่วนความเข้มข้นของไอออนปรอทที่เติมเข้าไป ([Hg²⁺]/[sensor 1]) และ สัดส่วนความเข้มของสัญญาณฟลูออเรสเซ็นต์ที่เปลี่ยนแปลง (F580/F526)

[Hg]/[sensor 1]	F580/F526
5	0.880719593
6.666667	1.091713596
8.333333	1.311585111
10	1.494463373
11.66667	1.708568943
13.33333	1.85339849
AN BEN	



ภาพที่ 30 แสดง calibration curve ของอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงความเข้มข้นฟลูออเรสเซ็นต์ ที่ ความยาวคลื่น 580 และ 526 nm (F580/F526) เทียบกับอัตราส่วน ความเข้มข้นปรอทที่ใช้กับความ เข้มข้นเซ็นเซอร์ 1 ([Hg²⁺]/[sensor 1])

เมื่อแทนค่า S_b = 0.01702 (n = 4), k = 0.1182 และ [sensor 1] = 2 x 10⁻⁶ M จะคำนวณค่า ความสามารถต่ำสุดของการตรวจจับไอออนปรอทของเซ็นเซอร์ **1** ได้เท่ากับ 8.6 x 10⁻⁷ M (176 ppb) ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่ามาตรฐานสำหรับน้ำดื่มจากสำนักงานปกป้องสิ่งแวดล้อมสหรัฐอเมริกา (U.S. EPA) ซึ่งได้กำหนดปริมาณปรอทสูงสุดในน้ำดื่มไม่เกิน 2 ppb[25] แต่เมื่อเทียบกับปริมาณปรอทใน เครื่องสำอางพบว่าองค์การอาหารและยาแห่งสหรัฐอเมริกา (U.S. FDA) ได้กำหนดความปลอดภัยของ ปริมาณปรอทไว้ที่ 1 ppm หรือ 1,000 ppb[26] นอกจากนี้ยังมีรายงานการพบอาหารทะเลทาง การค้าหลายชนิดที่มีการปนเปื้อนปรอทค่อนข้างสูง ตั้งแต่ 10 – 4000 ppb[27] ซึ่งมีความเป็นไปได้ที่ จะนำเซ็นเซอร์ 1 มาใช้ในการตรวจวัดปริมาณปรอทในเครื่องสำอางและอาหารทะเลได้เช่นกัน

2.4 การหาช่วงความสัมพันธ์ที่เป็นเส้นตรง (linear range)

ช่วงความสัมพันธ์ที่เป็นเส้นตรงหรือ linear range นั้นเป็นการแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ความเข้มของแสงฟลูออเรสเซนต์และความเข้มข้นของไอออนปรอทที่มีสักษณะเป็นเส้นตรง ซึ่งถือได้ ว่าเป็นช่วงการใช้งาน (working range) สามารถหาได้โดยการพลอตกราฟระหว่างความเข้มของ สัญญาณฟลูออเรสเซนต์ (แกน y) และความเข้มข้นของไอออนปรอทที่เติมลงไป (แกน x) กราฟแสดง ดังภาพที่ 31



ภาพที่ 31 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าความเข้มของสัญญาณฟลูออเรสเซ็นต์ของเซ็นเซอร์ 1 ที่ความยาวคลื่น 580 nm หลังเติมไอออนปรอทที่ความเข้มข้นต่าง ๆ

จากภาพที่ 31 จะเห็นว่ากราฟแสดงความสัมพันธ์มีความเป็นเส้นตรงอยู่ในช่วงประมาณ 7 μM ถึง 26 μM ซึ่งค่า R² = 0.971 ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับ 1 และพบว่าหากเกินจากช่วงนี้จะทำให้ไม่ สามารถแยกสีที่เข้มขึ้นของสารประกอบเซ็นเซอร์และปรอทได้ ดังนั้นช่วงความเข้มข้นดังกล่าวจึงเป็น ช่วงที่เหมาะสมต่อการนำไปใช้ตรวจวัดไอออนปรอทและสังเกตการเปลี่ยนแปลง

2.5 ผลการทดสอบสมบัติการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ในภาวะที่มีไอออนปรอทรวมกับไอออน รบกวนอื่น ๆ ของเซ็นเซอร์ 1

การทดสอบการคายแสงฟลูออเรสเซนต์ของเซ็นเซอร์ **1** ในสารละลายผสมระหว่าง H₂O:MeOH อัตราส่วน 1:19 v/v ในสภาวะที่มีไอออนปรอทรวมอยู่กับไอออนรบกวนชนิดต่าง ๆ ได้แก่ Fe²⁺ Ba²⁺ Ca²⁺ Cd²⁺ Co²⁺ Cu²⁺ Ag⁺ K⁺ Li⁺ Mg²⁺ Mn²⁺ Na⁺ Ni²⁺ Pb²⁺ และ Zn²⁺ ซึ่งได้ ตรวจวัดสัญญาณฟลูออเรสเซนต์ในขณะที่มีปริมาณไอออนรบกวนต่าง ๆ 10 เท่าของไอออนปรอท



ภาพที่ 32 การคายแสงฟลูออเรสเซนต์ (λ_{ex} 373 nm และ λ_{em} 580 nm) ของเซ็นเซอร์ **1** (2 µM) ในสารละลายผสม H2O:MeOH (1:19 v/v) ในภาวะที่มีความเข้มข้นของไอออนเป็นอัตราส่วนดังนี้ [Hg²⁺]:[Mⁿ⁺] = 1:10

จากการทดลองในภาพที่ 32 สังเกตได้ว่าเมื่อเติมไอออนต่าง ๆ ลงไปในสารละลายเซ็นเซอร์ที่ มีไอออนปรอทอยู่ก่อนหน้าพบว่าสัญญาณฟลูออเรสเซนต์ไม่ปรากฏการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ จากผลการทดลองนี้แสดงให้เห็นว่าเซ็นเซอร์ 1 มีประสิทธิภาพในการทำงานที่ดี แม้มีไอออนรบกวน อื่น ๆ สูงกว่าถึง 10 เท่า ดังนั้นหากในระบบที่ตรวจจับมีไอออนชนิดอื่น ๆ ที่สูงกว่าไอออนปรอท 10 เท่า เซ็นเซอร์ 1 ยังคงแสดงสัญญาณฟลูออเรสเซนต์แบบ OFF-ON ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมี ความจำเพาะเจาะจง 2.6 ภาพถ่ายของสารละลายเซ็นเซอร์ 1 ในภาวะที่มีไอออนปรอทเปรียบเทียบกับไอออน รบกวนอื่น ๆ



ภาพที่ 33 ภาพถ่ายของสารละลายเซ็นเซอร์ **1** (2 μM) ในภาวะที่ไม่มีไอออนและ Hg²⁺ Fe²⁺ Ba²⁺ Ca²⁺ Cd²⁺ Co²⁺ Cu²⁺ Ag⁺ K⁺ Li⁺ Mg²⁺ Mn²⁺ Na⁺ Ni²⁺ Pb²⁺ และ Zn²⁺ (250 μM) ในสภาวะปกติ

จากภาพที่ 33 แสดงให้เห็นว่าเซ็นเซอร์ 1 มีความจำเพาะเจาะจงต่อไอออนปรอทและเมื่อ เทียบกับไอออนรบกวนชนิดอื่น ๆ เช่น Ba²⁺ Ca²⁺ Cd²⁺ Co²⁺ Cu²⁺ Ag⁺ K⁺ Li⁺ Mg²⁺ Mn²⁺ Na⁺ Ni²⁺ Pb²⁺ และ Zn²⁺ ยกเว้น Fe²⁺ ที่มีการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยซึ่งเมื่อเทียบกับ Hg²⁺ โดยการเปลี่ยนแปลง ที่เกิดขึ้นสามารถสังเกตสีของสารละลายได้ด้วยตาเปล่า โดยเปลี่ยนจากสารละลายใสสีเหลืองอ่อน เป็นสารละลายใสสีชมพูเข้มเมื่อจับกับไอออนปรอท



บทที่ 6 สรุปผลการทดลอง

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สามารถสังเคราะห์ฟลูออเรสเซ็นต์เซ็นเซอร์ชนิดใหม่คือ เซ็นเซอร์ 1 ซึ่งเป็น เซ็นเซอร์ปรอท ที่ได้จากการสังเคราะห์สั้น ๆ เพียง 2 ขั้นตอนและมีความจำเพาะเจาะจงต่อไอออน ปรอทเป็นอย่างมาก โดยเซ็นเซอร์ 1 ที่สังเคราะห์ได้ประกอบไปด้วยส่วนของฟลูออโรฟอร์ชนิดตัวให้ (donor) คือสารประกอบ pentahelicene และฟลูออโรฟอร์ชนิดตัวรับ (acceptor) คือ rhodamine B โดยเชื่อมต่อกันโดยใช้ไอโอโนฟอร์คือ tris(2-aminoethyl)amine เป็นตัวเชื่อมระหว่างฟลูออโร ฟอร์ทั้งสองชนิด จากผลการทดสอบความสามารถในการเรืองแสงฟลูออเรสเซนต์เมื่อจับกับไอออน ปรอทแสดงได้ดังตารางที่ 5

Sensor	1
สภาวะที่ทำงาน	ในสารละลายผสมระหว่าง H₂O:MeOH อัตราส่วน 1:19 v/v
ชนิดของไอออน	Hg ²⁺
$\lambda_{_{ ext{ex}}}$ (nm)	373
λ _{em} (nm)	580
Detection limit (µM)	0.86
Working range (µM)	7 - 26
Strokes shift (nm)	203

ตารางที่ 5 สรุปผลการทดลองของเซ็นเซอร์ 1

เซ็นเซอร์ 1 ที่สังเคราะห์ได้สามารถตรวจจับไอออนปรอทในสารละลายที่มีน้ำเป็น องค์ประกอบได้อย่างจำเพาะเจาะจงสูงเมื่อเทียบกับไอออนอื่น ๆ ได้แก่ Ba²⁺ Ca²⁺ Cd²⁺ Co²⁺ Cu²⁺ Ag⁺ K⁺ Li⁺ Mg²⁺ Mn²⁺ Na⁺ Ni²⁺ Pb²⁺ และ Zn²⁺ โดยมีค่า Detection limit 0.86 µM โดยเซ็นเซอร์ 1 สามารถแสดงการเปลี่ยนแปลงสัญญาณฟลูออเรสเซนต์ในลักษณะ OFF-ON ผ่านกลไก FRET โดย ความยาวคลื่นในการคายแสงสูงสุดอยู่ในช่วงความยาวคลื่นที่ตามองเห็นได้ (580 nm) ซึ่งมีประโยชน์ อย่างมากในการสังเกตการเปลี่ยนแปลงได้ด้วยตาเปล่าโดยมีการเปลี่ยนแปลงจากสีเหลืองอ่อนเป็นสี ชมพูเข้มเมื่อเซ็นเซอร์ 1 จับกับไอออนปรอท นอกจากนี้เซ็นเซอร์ 1 ยังมี Stokes shift ที่ค่อนข้าง กว้างจะช่วยป้องกันการเกิด self-absorption จากกระบวนการ FRET ได้ นับว่าเป็นตัวเลือกที่ น่าสนใจสำหรับการพัฒนาอุปกรณ์หรือเครื่องมือตรวจวัดไอออนปรอทขนาดพกพาในอนาคต

รายชื่ออักษรย่อ

คำย่อ	คำเต็ม
°C	degree celsius
λ	wavelength
λ_{ex}	excitation wavelength
$\lambda_{\scriptscriptstyle em}$	emission wavelength
μΜ	micromolar
δ	chemical shift
%	percent
AAS AGGE	atomic Absorption Spectroscopy
anh.	anhydrous
Ag⁺	silver (I) ion
AgNPS	silver nanoparticles
Ba ²⁺	barium (II) ion
BODIPY	boron-dipyrromethane
CH ₂ Cl ₂	dichloromethane
CDCl ₃	chloroform-d
¹³ C NMR	carbon 13 nuclear magnetic resonance
ายาลย	spectroscopy
Cu ²⁺	copper (II) ion
Ca ²⁺	calcium ion
Cd ²⁺	cadmium (II) ion
Co ²⁺	cobalt (II) ion
Cl ⁻	chloride ion
DMF	dimethyl formamide
DPA	di-2-picolylamine
DNA	deoxyribonucleic acid

คำย่อ	คำเต็ม
D.L.	detection limit
EtOH	ethanol
FRET	Fluorescence Resonance Energy Transfer
Fe ₃ O ₄	iron (II, III) oxide
Fe ²⁺	iron (II) ion
F _{in}	fluorescence increase
F _{de}	fluorescence decrease
H (A)	proton
¹ H NMR	proton 1 nuclear magnetic resonance
	spectroscopy
H ₂ O	water
Hg ²⁺	mercury (II) ion
HEPES	4-(2-hydroxyethyl)-1-
ARSIN	piperazineethanesulfonic acid
HRMS	high resolution mass spectroscopy
Hz	hertz
h	hour
I ₀	fluorescence intensity before metal ion
ยาลย	added
ICP-AES	Inductively Coupled Plasma Atomic
	Emission Spectrometry
l _F	fluorescence intensity after metal ion
	added
J	coupling constant (NMR spectroscopy)
K ⁺	potassium ion
Li ⁺	lithium ion
MeOH	methanol

คำย่อ	คำเต็ม
M201	(7,12-dimethoxy-4,5,14,15-
	tetrahydronaphtho [20,10:3,4]
	phenanthro[1,2-c]furan-1,3-dione (5H)) as
	known as pentahelicene compound
MALDI-TOF	matrix-assisted laser
	desorption/ionization time of flight (mass
\wedge	spectroscopy)
Mg ²⁺	magnesium ion
Mn ²⁺	manganese (II) ion
mM Solaria	milli molar
M	molar
m/z	mass to charge ratio (mass spectroscopy)
MHz	megahertz
NMR	nuclear magnetic resonance
	spectroscopy
NEt ₃	Triethylamine
Na ⁺	sodium ion
Ni ²⁺	nickel (II) ion
Na ₂ SO ₄	sodium sulfate
nM	nano molar
nm	nanometer
Pb ²⁺	lead (II) ion
рН	positive potential of hydrogen ions
ppb	part per billion
ppm	part per million
q	quartet (NMR spectroscopy)
RhB	rhodamine B

คำย่อ	คำเต็ม
RSD	relative standard deviation
R6G	rhodamine 6G
S	singlet (NMR spectroscopy)
t	triplet (NMR spectroscopy)
TLC	thin layer chromatography
Tris	Tris(2-aminoethyl) amine
v/v	volume by volume
U.S. EPA	United States Environmental Protection
	Agency
U.S. FDA	United States Food and Drug
	administration
Zn ²⁺	zinc (II) ion / zinc ion
	TEN-
ASSI	EKAS)
また また また また で して また で で で で で で で で で で で で で	50/77
THE AND	2/2)
73	2207
ับยาลย	410

รายการอ้างอิง

- Han, A., Zang, L., An, D., Lindsay, J., Watts, E. J., Progress, perspective, and commercialization of heavy metal ion detection technology into China. Journal of the Renewable Sustainable Energy, 2015. 7: p. 041504(1-7).
- Grandjean, P., Weihe, P., White, R., Cognitive Performance of Children Prenatally Exposed to "Safe" Levels of Methylmercury. Environmental Research, Section A, 1998. 77: p. 165-172.
- 3. Nolan, E.M., Lippard S. J., *Tools and tactics for the optical detection of mercuric ion*. Chemical Reviews, 2008. 108: p. 3443-3480.
- 4. Gutknecht, J., *Inorganic mercury (Hg2+) transport through lipid bilayer membranes.* Journal of Membrane Biology, 1981. 61: p. 61-66.
- 5. Wang, H., Xue, L., Yu, C., Qian, Y., Jiang, H., *Rhodamine-based fluorescent sensor* for mercury in buffer solution and living cells. Dyes and Pigments, 2011. 91: p. 350–355.
- Oztas, Z., Pamuk M., Algi F., Nonreaction-based fluorescent Au³⁺ probe that gives fast response in aqueous solution. Tetrahedron Letters, 2013. 69: p. 2048-2051.
- Qin, H., Ren, J., Wang, J., Wang, E. , *G-quadruplex facilitated turn-off fluorescent chemosensor for selective detection of cupric ion*. Chemical Communications, 2010. 46: p. 7385-7387.
- Du, J., Fan, J., Peng, X., Sun, P., Wang, J., et al. , A new fluorescent chemodosimeter for Hg²⁺: selectivity, sensitivity, and resistance to Cys and GSH. Organic Letters, 2010. 12: p. 476-479.
- 9. Shi, X., Wang, H., Han, T., Feng, X., Tong, B., Shi, J., et al. , *A highly sensitive,* single selective, real-time and "turn-on" fluorescent sensor for Al³⁺ detection in aqueous media. Journal of Materials Chemistry, 2012. 22: p. 19296-19302.
- Wang, H.F., Wu, S.P., A pyrene-based highly selective turn-on fluorescent sensor for copper(II) ions and its application in living cell imaging. Sensor and Actuators B 2013. 181: p. 743-748.

- Wanichacheva, N., Setthakarn, K., Prapawattanapol, N., Hanmeng, O., Lee, V.S., Grudpan, K. , *Rhodamine B-based "turn-on" fluorescent and colorimetric chemosensors for highly sensitive and selective detection of mercury (II) ions.* Journal of Luminescence, 2012. 132: p. 35–40.
- Wanichacheva, N., Praikaew, P., Suwanich, T., Sukrat, K., "Naked-eye" colorimetric and "turn-on" fluorometric chemosensors for reversible Hg²⁺ detection. Spectrochimica Acta Part A: Molecular and Biomolecular Spectroscopy, 2014. 118: p. 908–914.
- Petdum, A., Panchan, W., Swanglap, P., V., Sirirak, J., Sooksimuang, T., Wanichacheva, N. , *"Turn-ON" [5]helicene-based fluorescence sensor with very large Strokes shift for highly selective detection of Ag⁺ and AgNPS.* Sensor and Actuators B, 2018. 259: p. 862-870.
- Kaewnok, N., Petdum, A., Sirirak, J., Charoenpanich, A., Panchan, W., Sahasithiwat, S., Sooksimuang, T., Wanichacheva, N. , Novel Cu²⁺ -specific "Turn-ON" fluorescent probe based on [5]helicene with very large Stokes shift and its potential application in living cells. New Journal of Chemistry, 2018. 42: p. 5540-5547.
- Sakunkaewkasem, S., Petdum, A., Panchan, W., Sirirak, J., Charoenpanich, A., Sooksimuang, T., Wanichacheva N., Dual-Analyte Fluorescent Sensor Based on [5]Helicene Derivative with Super Large Stokes Shift for the Selective Determinations of Cu²⁺ or Zn²⁺ in Buffer Solutions and Its Application in a Living Cell. ACS Sensors, 2018. 3: p. 1016-1023.
- 16. Song, K.-C., Kim, M.H., Kim, H.J., Chang, S.-K., *Hg*²⁺- and Cu²⁺-selective fluoroionophoric behaviors of a dioxocyclam derivative bearing anthrylacetamide moieties. Tetrahedron Letters, 2007. 48: p. 7464-7468.
- 17. Chen, Y.-B., Wang, Y.-J., Lin, Y.-J., Hu, C.-H., Chen, S.-J., Chir, J.-L., Wu, A.-T., A water-soluble ribosyl-based fluorescent sensor for Hg²⁺ and Cu²⁺ ions.
 Carbohydrate Research, 2010. 345: p. 956-959.
- Park, S.M., Kim, M.H., Choe, J.I., No, K.T., Chang, S.-K. , Cyclams Bearing Diametrically Disubstituted Pyrenes as Cu²⁺- and Hg²⁺-Selective Fluoroionophores. Journal of Organic Chemistry 2007. 72: p. 3550-3553.

- Wang, M., Wen, J., Qin, Z., Wang, H., A new coumarinerhodamine FRET system as an efficient ratiometric fluorescent probe for Hg²⁺ in aqueous solution and in living cells. Dyes and Pigments, 2015. 120: p. 208-212.
- Cheng, D., Zhao, W., Yang, H., Huang, Z., Liu, X., Han, A., Detection of Hg²⁺ by a FRET ratiometric fluorescent probe based on a novel BODIPY-RhB system.
 Tetrahedron Letters 2016. 57: p. 2655–2659.
- 21. Wang, Z., Wu, D., Wu, G., Yang, N., Wu, A., Modifying Fe_3O_4 microspheres with rhodamine hydrazide for selective detection and removal of Hg^{2+} ion in water. Journal of Hazardous Materials, 2013. 244-245: p. 621-627.
- 22. Maity, D., Kumar, A., Gunupuru, R., Paul, P. , *Colorimetric detection of mercury* (*II*) *in aqueous media with highselectivity using calixarene functionalized gold nanoparticles*. Colloids and Surfaces A: Physico-chem. Eng. Aspects., 2014. 455: p. 122-128.
- Malkondu, S., Erdemir, S. , A novel perylene-bisimide dye as "turn on" fluorescent sensor for Hg²⁺ ion found in DMF/H₂O. Dyes and Pigments, 2015. 113:
 p. 763-769.
- Petdum, A., Panchan, W., Sirirak, J., Promarak, V., Sooksimuang, T.,
 Wanichacheva, N. , *Colorimetric and fluorescent sensing of a new FRET system* via [5]helicene and rhodamine 6G for Hg²⁺ detection. New Journal of Chemistry, 2018. 42: p. 1396-1402.
- 25. EPA, U., National Primary Drinking Water Regulations 2017.
- 26. FDA, U., Prohibited & Restricted Ingredients. 2017.
- 27. FDA, U., Mercury Levels in Commercial Fish and Shellfish (1990-2012). 2017.



ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	วรพจน์ กลิ่นเพ็ชร
วัน เดือน ปี เกิด	2 พฤษภาคม 2536
สถานที่เกิด	นครปฐม
วุฒิการศึกษา	วท.บ.(เคมี) เกียรตินิยมอันดับ 2 มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	420/24 หมู่บ้านนายพล ถนนดอนไก่ดี ตำบลตลาดกระทุ่มแบน อำเภอ
	กระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร
ผลงานตีพิมพ์	Klinpetch, W.; Petdum, A.; Thavornpradit, S.; Panchan, W.;
	Sooksimuang, T.; Sirirak, J.; Suvokhiaw, S.; Limpachayaporn, P.;
	Wanichacheva, N. "Fluorometric and colorimetric Hg2+-sensor
	via FRET system of pentahelicene donor and rhodamine B
	acceptors". Proceedings of the 2018 Chemistry Research
	Symposium, 2018, 1, 5-10.
รางวัลที่ได้รับ	ได้รับทุนการศึกษาระดับปริญญาตรีของโครงการพัฒนาและส่งเสริมผู้มี
ความสามารถทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (พสวท.) ในระดับการศึกษา	
	ปริญญาตรีและปริญญาโท
Et in	รักษาลัยศิลปากรั